

KJAK

Føroyar gerast fátækari

- Um nøkur ár eru vit helst har, at alt verður framleitt á sjónum, og at fleiri bygdir ikki longur hava nakra sjóvinnu - og onga vinnuliga framtíð yvirhøvur, sigur Leif Høj, umboðandi Fofish og Norðfra í Leirvík, sum hugleiðir um fiskivinnulóggevuna, sum ætlanin er at fremja

Eg hevði ikki ætlað mær at komið við nakrari viðmerking, men tá tað ikki er nakar møguleiki fyri einari skilagóðari framtíðartryggjari fiskivinnu, so havi eg kortini hesar hugleiðingar.

At síggja til hevur landsstýrið bara eina ætlan; hon er at skjóta spurvar við stórum kanónum!

Tað kann ikki vera rætt, at nøkur reiðari, sum hava gjørt tað gott nú í nøkur ár, skulu verða tey, sum alt snýr seg um at raka - og so verður alt annað drigið við um somu leið.

Er tað ikki bara soleiðis, at fiskivinna er skiftandi, og at tær størru eindirnar nú hava havt viðrák?

Skip hava sanniliga havt tyngri rakstur í mínari stutt tíð í hesi vinnu, og flakavinnan á landi hevur eisini havt stórar brotasjógvur.

Sjálvur byrjaði eg í 1995 í Fiskavirking, sum tá var ein roynd at tryggja fiskavinnuna. Har var lítið av fiski, og skuldin var ovurstór.

Mín støða í dag er einfalt at reka eitt minni fiskavirki á landi, eina landingarmiðstöð og eina fiskasølu, og hetta er slett ikki nøkur løtt uppgáva.

Í fleiri ár hava vit eftirlýst

betri fyritleyktum fyri útróðri, línuskipum og trolbátum, soleiðis at hesar vinnur kunnu koma á føtur.

Hesar vinnur eru í skeljasori, og her er eingin lønandi rakstur at síggja.

Orsøkirnar eru ivaleyst fleiri, eitt nú náttúruviðurskipti, æti, hiti í sjónum, friðingar og annað, men her er eisini talan um, at landið einki hevur gjørt fyri at framtíðartryggja hesar vinnur.

Minstiforvinningur er minkaður burtur í einki, sjálvt í hesum góðu tíðum, og her er eingin skipað ætlan um at lata útróðri og húkavinnu sum heild nøkur "input", sum kundu styrkt húkavinnuna.

Trolbátar hanga í klønnum tráði, tí stórir partur av landgrunninum er friðaður, og har tað er blandingsfiskiskapur, eru kvotur á, sum gera tað vónleyst at fiska legalt.

At fáa fólk til hesar vinnur er sera trupult; línuskiparar noyðast at ringja frá komu til teir loysa aftur fyri at fáa manning, og tað er ikki so sjáldan, at loyst verður við ov lítlum manningartali.

ALS og aðrar almennar skipanir eru so mikið stívnar og lítið fleksiblar, at ikki ber til at fáa hjálp har, tá á stendur, og eingin innan hesar skipanir tykist vita, hvaðani okkara inntøkur veruliga koma.

Halló!

Um nøkur ár eru vit helst har, at alt verður framleitt á sjónum, og at fleiri bygdir ikki longur hava nakra sjóvinnu - og í heila tikið ikki hava nakra vinnuliga framtíð yvirhøvur.

Tá verða Føroyar fátækari, enn tær eru í dag.

Skulu vit hava kvotur, onga rúmligheit í skiparakstri og eitt statsapparat, sum stýrir við harðari hond alt sum fyriferst á sjónum, so er kanska besta loysnin at bjóða Putin higar til prát og hugna.

Eingin hevur loyst tær avbjóðingar, sum eru í at framtíðartryggja okkara fiskivinnu - og at smalanst parlamentariski meiriluti yvirhøvur skal gera tað á henda hátt, soleiðis sum

málið um okkara sokallaðu fiskivinnunýskipan nú fyriliggur, er bara ikki í ordan.

Tey fólkavaldu skuldu verið kravd eftir einum breiðari meiriluta, og tey áttu at hugt inn í seg sjálvi fyri at funnið eina betri fiskiveiðiskipan enn hana, sum nú liggur á borðinum.

Vit hava eitt gott land at bógva í. Latið okkum fáa øll við - uttan at gera tað á ein slíkan hátt, sum fer at steðga teirri framdrift, ið vit hava.

Virðingarmest

Leif Høj,

PF Fofish - Norðfra, Leirvík